

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
6 У. 19273/17
Дана 22.02.2019. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Тишма-Јовановић председника већа, Љиљане Јевтић и Маријане Тафра Мирков, чланова већа, са судским саветником Крстином Јовановић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље _____ из Панчева, Илариона Руварца број 2/2, коју заступа пуномоћник _____ адвокат из Панчева, Мите Топаловића број 6, против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Покрајински фонд за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекције Покрајинског фонда, Нови Сад, Житни трг број 3, ради поништаја решења број: 30-02/181.84-68722 од 24.11.2017. године, у предмету пензијском, у нејавној седници већа одржаној дана 22.02.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Покрајински фонд за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекције Покрајинског фонда, Нови Сад, број: 30-02/181.84-68722 од 24.11.2017. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиље изјављена против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Покрајинског фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијале Панчево, број 38-181.84-68722 од 05.09.2017. године, којим је одбијен захтев тужиље за усклађивање пензије за јануар 2008. године за 4,21% почев од 01.01.2008. године.

Тужбом поднетом Управном суду дана 18.12.2017. године, тужила, преко пуномоћника, оспорава законитост решења туженог органа због повреде правила поступка, јер је из утврђених чињеница изведен неправилан закључак у погледу чињеничног стања и због неправилне примене материјалног права. Између осталог, истиче да се првостепени орган у образложењу ожалбеног решења погрешно позвао на одредбе члана 75. Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник РС", бр. 85/05) и да је погрешно урачунао редовно повећање пензије војних пензионера за 2007. годину, од 4,21%, у ванредно повећање пензија од 11,06%. Наводи да ванредно

усклађивање пензија за 2007. годину није било предмет захтева тужиле, већ је тужилца тражила да јој првостепени орган донесе решење о другом редовном усклађивању пензије за 2007. годину за 4,21%, које редовно усклађивање корисници војних пензија никад нису добили. Основ за ово повећање пензија је у примени одредбе члана 52. став 2. Уредбе о платама и другим новчаним примањима професионалних војних и цивилних лица у Војсци Србије и Црне Горе, Одлуке о одређивању коефицијената за утврђивање укупног износа средстава за плате професионалних војника и цивилних лица у Војсци Југославије, одредбе члана 261. Закона о Војсци Југославије, као и одредбе члана 80. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, које одредбе нису испоштоване. Са наведених и других у тужби изнетих разлога, предлаже да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и предмет врати туженом на поновно одлучивање, као и да обавезе туженог да тужилци накнади трошкове подношења тужбе у управном спору и то: 660 поена, односно 550 поена, помножено са вредношћу поена на дан доношења одлуке, по важећој Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, увећани за 20% ПДВ, с обзиром да је пуномоћник тужиле обвезник пореза на додатну вредност.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд одбије тужбу.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), будући да је предмет спора такав да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења, произилази да је тужилца дана 03.07.2017. године, првостепеном органу, поднела захтев којим је тражила друго редовно усклађивање пензије за 2007. годину, повећањем вредности бода за додатних 4,21% почев од 01.01.2008. године. Првостепени орган је ожалбеним решењем од 05.09.2017. године, одбио захтев тужиле уз образложење да је усклађивање пензије за 2007. годину за 4,21% почев од 01.01.2008. године већ извршено односно да је урачунато у ванредно усклађивање пензије од 11,06%, за који проценат су усклађене пензије свим корисницима пензија по Закону о пензијском и инвалидском осигурању, због чега је захтев за додатно усклађивање пензије за јануар за 4,21% одбијен као неоснован. У поступку по жалби тужени орган је оспореним решењем од 24.11.2017. године, одбио жалбу тужиле као неосновану, уз образложење да је усклађивање пензије за 2007. годину за 4,21% почев од 01.01.2008. године извршено, односно урачунато у ванредно усклађивање пензије од 11,06%, за који проценат су усклађене пензије свим корисницима пензија по Закону о пензијском и инвалидском осигурању и због чега оцењује да је првостепени орган правилно одбио као неоснован захтев тужиле за додатно усклађивање пензије за јануар 2008. године, за 4,21%, па је применом одредбе члана 170. став 1. Закона о општем управном поступку одлучио као у диспозитиву.

Оцењујући законитост оспореног решења, Управни суд налази да тужилца основано тужбом указује да су тим решењем повређена правила поступања, која су од битног утицаја на правилност и законитост решавања ове управне ствари. Ово јер се из

списа које је тужени доставио по налогу суда, види да је тужила указивала у жалби, а које наводе понавља и у тужби, да је у овом поступку захтевала да јој Филијала фонда ПИО Панчево донесе решење о другом редовном усклађивању пензије за 2007. годину за 4,21% које редовно усклађивање као корисник војне пензије није никада добила, а да првостепени орган у ожалбеном решењу даје разлоге из којих произлази да је поменуто усклађивање од 4,21% урачунато у ванредно усклађивање пензије од 11,06%, те да је оваквим решењем првостепени орган повредио Закон о општем управном поступку, јер уопште није решио захтев тужиле. Како је у управном поступку покренутом по захтеву странке, предмет поступка оно што странка тражи, то је тужени орган пропуштајући да у оспореном решењу оцени ове жалбене наводе, поступио супротно члану чланом 168. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", бр.18/16), којим је прописано да другостепени орган испитује постојање разлога за побијање решења који су наведени у жалби, а која повреда је од битног утицаја на правилност и законитост решавања ове управне ствари, јер образложење оспореног решења не садржи разлоге који упућују на одлуку из диспозитива и правилност закључка туженог органа да је ожалбено решење правилно и на закону засновано, те да су испуњени услови прописани одредбом члана 170. став 1. Закона о општем управном поступку да се жалба одбије.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиле, Управни суд је одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде на основу одредбе члана 40. став 2. и члана. 42. став 1. Закона о управним споровима, с тим што је тужени везан примедбама суда изнетим у овој пресуди у складу са одредбом члана 69. став 2. истог Закона.

Суд је одбио захтев тужиле за накнаду трошкова управног спора будући да износ трошкова које странка тражи није одређен сходно одредби члана 163. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС” број 72/11...87/18) која се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, па је на основу одредби члана 66. и 67. Закона о управним споровима, сходном применом члана 150. и 153. Закона о парничном поступку одлучио као у ставу II диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 22.02.2019. године, 6 У. 19273/17

Записничар
Крстина Јовановић, с.р.

Председник већа-судија
Јелена Тишма-Јовановић, с.р.

СС

За тачност отправака
Управитељ писарнице

Дејан Ђурић

